

[Bramsnæs.]

danne Ændringsforslag til Lovforslaget, som man fra Ministeriets Side mener er nødvendige, thi det forekommer mig at være vanskeligt for Udvalget at faa nogen virkelig Gang i Arbejdet, før vi ved, hvorledes Ministeriet ønsker Paragrafferne affattet. Da jeg ønsker en hurtig Behandling, og jeg tillige gaar ud fra, at den højtærede Handelsminister ønsker en hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag, som jo er gennemdrøftet saa mange Gange, at man sikkert kan give det en hurtig Behandling med godt Resultat, mener jeg, det er nødvendigt, at Udvalget, naar det bliver nedsat, snarest fra Ministeriets Side faar formuleret de Ændringsforslag, som man ønsker at stille til Paragraffernes nuværende Form. Først naar vi faar det, er vi jo i Stand til at tage Stilling dertil og diskutere, hvorledes man skal naa til den Enighed, som jeg haaber det vil være muligt at opnaa baade her i Tinget og i Folketinget, saaledes at vi kan faa gennemført en Banklov i Aar. Jeg tror, man maa sige, at det er et Spørgsmaal, som trænger til at løses snart. Det forekommer mig, at Rigsdagen har behandlet Lovforslaget saa længe og været saa nær ved at opnaa Enighed om det i de senere Aar, at det ikke vilde være helt klogt, om Rigsdagen ikke nu sørgede for at faa et virkeligt Resultat ud af det. Jeg tror, Betingelserne derfor er til Stede, for saa vidt Ministeriet ikke stiller saadanne Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, at de vil forringe dets Indflydelse og Betydning paa det Omraade, hvor en Banklov skal betyde noget, nemlig med Hensyn til at skabe saa stor Sikkerhed, som det er muligt, for Bankernes Økonomi.

J. Chr. Møller: Det her foreliggende Lovforslag er jo som nævnt af Ministeren ganske som det, der blev fremsat her i Tinget den 6. Oktober forrige Aar. Jeg kan derfor i alt væsentligt henholde mig til mine Udtalelser den Gang. Det er stadig min Overbevisning, at selv om vi fik lavet en nok saa ideel Banklov, vilde den ikke kunne sikre Bankerne en betrygende Fremtid. Det afgørende er, at der i den daglige Ledelse af Bankerne er dygtige, fremsynede og samvittighedsfulde Ledere eller Direktører, som ikke alene tager tilstrækkelige bankmæssige Hensyn, men ogsaa har Føling med Næringslivet. Det er nemlig ingen Kunst at sige nej til Laan, hvor der ikke er en aldeles betrygende Garanti, men det er en Kunst at

skønne rigtigt, naar Talen er om at give Laan, hvorved de enkelte Industrier kan hjælpes.

Bankloven af Oktober 1919 kunde vi vist udmærket have klaret os med endnu i nogle Aar. Jeg kender ingen Tilfælde, hvor den har gjort Fortræd. Der er intet, vi skal være saa varsomme med, som alt for ofte at bringe Bankloven og dermed Bankerne under offentlig Diskussion. De har bedst af at arbejde i Ro. Jeg er derfor enig med den højtærede Minister i, at skal vi endelig have en ny Banklov, vilde det have været det bedste og sikkert ogsaa det rigtigste, at der var blevet nedsat et sagkyndigt Udvalg, som vilde have flere Forudsætninger end et Rigsdagsudvalg: for at kunne fremkomme med Forslag, der tager det nødvendige Hensyn til alle Sider. Der er jo nemlig forskellige Interesser, som skal varetages: Indskydernes Interesser skal varetages, Laantagernes skal man ogsaa tænke noget paa og Aktionærernes eller Bankens Interesse maa ikke gaas for nær. Jeg forstaaer ikke, hvorfor Ministeren ikke, naar han nu selv har haft den gode Tanke, at Sagen burde have været behandlet af et særligt sagkyndigt Udvalg, har nedsat et saadant Udvalg, der kunde have udtarbejdet et bankteknisk gennearbejdet Lovforslag, som man maaske lettere kunde være blevet enig om at vedtage.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) nævnte nogle Paragraffer, som den højtærede Minister udtalte sig om ved Fremsættelsen. Med Hensyn til § 9 ser jeg saaledes paa det, at det vil være noget uheldigt, at man paa Forhaand forbyder en administrerende Direktør, der har stort Ansvar, under nogen Omstændighed at gaa ind i en Bestyrelse, naar det ikke drejer sig om en konkurrerende Bank. Man forbyder altsaa her Direktøren det, som man tillader en Bankfuldmægtig o. s. v. Jeg synes, det under mange Forhold kan være ret vigtigt. Naar man har Tillid til en Direktør — og man ansætter ham, fordi man har Tillid til ham —, maa man ogsaa overlade ham selv at afgøre, hvorvidt han eventuelt vil finde det paakrævet at gaa ind i en eller anden Bestyrelse. Det er ikke altid forbundet med saa overordentligt stort Arbejde at sidde i et Aktieselskabs Bestyrelse. Ofte er der ikke Møder saa forfærdelig mange Gange. Jeg vil tro, at det ikke skader nogen. Maaske kunde Direktørens Deltagelse endogsaa være til Bankens Gavn. Hvis en Bankdirektør bliver valgt ind i et Byraad i